ANUL XXXVII.—No. 139 — 25 bani exemplarul — C P — Sâmbătă 23 Martie (5 Aprilie) 1919

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
Redacţia şi Administraţia: Bucureşti, str. Brezoianu, 11

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Directori: VIRGIL N. BĂRĂSCU şi STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

MOBILIZAREA ARDEALULUI

Minunate sunt hotărîrile Soartei; minunate şi de nepătruns.

Cine ar fi putut spune, de pildă, în momentul intrării noastre în războiu, că va veni o clipă cînd vom fi siliţi să procedăm manu militari împotriva Rusiei aliate?

Nimeni; şi totuşi s'a întîmplat; şi nepotolindu-se nebunia bolşevistă, siliţi suntem şi acum să ne servim de arme pe pămîntul fostei împărăţii ruseşti.

Cine ar fi putut spune, la 1914, că fraţii noştri Ardeleni, după ce siliţi au fost să lupte în rîndurile armatei austro-ungare pentru susţinerea putrezitului Regat al S-tului Ştefan, vor ajunge aşa de repede să poată ridica în sfîrşit arma contra Maghiarilor asupritori de veacuri?

Şi iată că aceasta se îndeplineşte.

Şi precum nici din voia noastră, ci dintr'a soartei am ajuns la ceartă cu Rusia, tot aşa fraţii Ardeleni nu din voia lor se înarmează contra Maghiarilor.

Ei nu le-au căutat ceartă. Cu toată durerea şi mînia suferinţelor milenare, Ardelenii îşi săpăneau şi durerea şi mînia şi nici gînd de răfuială nu avean. Se mulţămeau să-şi proclame voinţa de a nu mai purta jugul nesuferit şi de a se uni cu toţi fraţii d'un sînge şi d'o lege — aşa cum îngăduit li e acum tuturor neamurilor s'o facă.

Dar — şi aceasta e osînda păcatului milenar — tocmai Maghiarii cei vinovaţi, al căror suflet e copleşt de păcate fără număr, tocmai ei, neînţelegînd vremea în care trăiesc şi cerinţele ei imperioase, au căutat ceartă cu luminarea.

Ei, cari au mii de cuvinte să se păzească de mînia Ardelenilor, tocmai ei o provoacă şi-i dau prilej să răsufle.

Nu-i aşa că sunt minunate hotărîrile Sorţii?

Cu ochii sufletului vedem avîntul fără seamăn cu care fraţii noştri din Ardeal răspund chemării de mobilizare. De cînd aşteaptă ei chemarea aceasta!

Şi nu numai Ardelenii români aleargă la chemarea Consiliului dirigent, ci şi Saşii ardeleni.

De Maghiari atîrnă, şi numai de ei, dacă Oastea Ardealului va fi silită sau nu să tragă spada.

Telegrame din Străinătate

POLITICA EX-REGELUI CONSTANTIN AL GRECIEI

Paris, 21. — *Din Atena se anunţă că ancheta comisiunei parlamentare, cu privire la agitaţiile ministrului Lambros, a scos la iveală că ex-regele Constantin, în înţelegere cu statul său major, era gata să lupte alături de Germania contra Antantei. De trei ori Constantin a vrut să intre în război, şi anume: întîi, cînd cu retragerea armatelor din Macedonia, după bătălia dela Krivolac; a doua oară, cînd generalul Dusmanis, care aflase că generalul Sarrail avea de gînd să arunce în aer fortul Demir-Hisar, ordonase armatelor greceşti să se opună cu forţa la planul lui Sarrail, şi în fine a treia oară, în Decembrie 1916, cînd marinarii francezi erau măcelăriţi pe străzile Atenei.*

Ancheta a mai dovedit că regele Constantin semnase o convenţie cu Germania, în care se prevedea că aceasta din urmă va ceda Greciei teritoriile Ghevgheli şi Doiran precum şi Albania şi Dodecanesul.

AVEREA FOSTULUI REGE AL SAXONIEI CONFISCATA

Londra. — Se telegrafiază din Copenhaga: Guvernul Saxoniei a decis să confiste toată averea privată a fostului rege.

Kaizerul, kronprinţul, Hindenburg

— Două documente oficiale —

Oficiosul *Deutsche Allgemeine Zeitung* publică două scrisori relative la evenimentele dela 9 Noembrie, una a Kaizerului către Kronprinţ, scrisă chiar în acea zi, alta a Kronprinţului către Hindenburg, care constitue un fel de testament politic al prinţului de Coroană. Aceasta din urmă poartă data de 11 Noembrie, trimisă dela Cartierul general al grupului său de armată.

Iată scrisoarea împăratului:

Scumpul meu fiu,

După ce Marşalul m'a prevenit că nu-mai putea garanta de siguranţa mea la cartierul general şi că trupele nu mai erau sigure m'am hotărît, după o grea luptă sufletească, să părăsesc armata zdrobită şi să plec în Olanda. Te sfătuesc să rămâi la postul tău până la încheerea armistiţiului.

La Berlin se luptă două guverne, sub conducerea lui Ebert şi Liebknecht.

La revedere, în timpuri mai bune, sper.

Tatăl tău credincios şi adânc zdrobit.

Wilhelm

Iată şi scrisoarea Kronprintului:

Prea onorate d-le mareşal general,

In aceste prea grozave zile ale vieţii noastre pentru tatăl meu şi pentru mine, trebue să mă despart şi de d-voastră. Adânc mişcat a trebuit să mă hotărăsc să fac uz de consimţimântul d-voastră ca să renunţ la postul meu de şef şi să mă duc într'o ţară neutră.

Numai după grele lupte sufleteşti am putut face pasul acesta, deşi toate fibrele inimei mele se împotrivesc ca să nu reconduc în patria lor grupul meu de armată şi bravele mele trupe cărora ţara le este datoare fără margini. Dar ţiu în mod esenţial în această clipă să fac cunoscut excelenţii voastre în trăsături repezi ideile mele şi rog pe excelenţa voastră să întrebuinţeze cum va voi această scrisoare.

Contrariu multor svonuri nedrepte cari m'au descris toate ca un războinic şi reacţionar, totdeauna am revendicat pentru mine ideea că acest război e un război de apărare.

In 1917 şi 1918, mereu am susţinut oral sau în scris în faţa persoanelor autorizate că, Germania trebue să urmărească prin toate mijloacele sfârşitul războiului, şi că ea trebue să fie fericită să menţie statu quo contra lumei întregi.

De mult timp şi în fiecare zi în numeroasele convorbiri cu generalul Ludendorf, am vorbit în favoarea unei păci rezonabile de conciliere şi am susţinut această idee că, momentul cel mai favorabil pentru aceasta era înainte şi în timpul ofensivei d'astă primăvară, atunci cînd noi eram în plină putere.

Din punctul de vedere al politicei interne, am fost în totdeauna cel din urmă să mă opui unei transformări liberare a statului nostru. Am expus aceeste idei acum câteva zile în scris cancelarului Max de Baden.

Cu toate astea, când furia evenimentelor a trântit la pământ tronul tatălui meu, nu numai că n'am fost ascultat, dar pe d'asupra mea, prinţ moştenitor, s'a trecut mai departe. Renunţarea mea n'a fost nici cerută, nici acordată.

De aceea vă fac cunoscut că fac toate rezervele contra violării persoanei, dreturilor şi pretenţiilor mele. Cu toate astea, ideea mea era să rămân la post. Voiam să cruţ armatei încă o deziluzie.

Ea a fost extrem de zdruncinată de perderea împăratului şi şefului său suprem, şi de condiţiile armitsiţiului, grele mai presus de orice aşteptare. Voiam, păstrându-mi grupul de armată, (să evit patriei noastre, pe care o slujim cu toţii, alte prejuri de discordie, chiar în cazul când persoana mea ar fi putut fi expusă la conflicte şi la urmări penibile. Aş fi îndurat asta cu sentimentul serviciului adus patriei

Dar ca să rămân la post atitudinea noului guvern era hotărîtoare, şi am primit dela el înştiinţarea că nu se mai gândea să facă uz de serviciile mele militare. Cred deci că am stat la postul meu atâta timp cât cerea onoarea mea de ofiţer şi soldat.

Cu urarea călduroasă ca scumpa noastră patrie să găsească la eşirea sa din aceste grave furtuni drumul vindecării în interior şi al unui viitor mai bun, rămân al excelenţei voastre devotat.

Wilhelm, Kronprintz

România şi Ungaria

Propunerea de pace separată de la 30 Noembrie 1917. — Aliaţii şi Karolyi. — Declaraţiile ministrului Pichon. — Satisfacerea revendicărilor României

In importantul discurs ţinut zilele acestea în camera franceză de ministrul de externe Pichon, despre situaţia generală, găsim un pasagiu ce ne interesează în chip deosebit. Socialistul Moutet citise un document din care rezultă că contele Karoly încercase în 1917 să intre în tratative cu Aliaţii spre a ridica Ungaria în contra Germaniei. Şi reproşa guvernului francez că n'a dat destulă atenţie acestei propuneri, care scurtând războiul ar fi economisit Franţei 300.000 oameni pierduţi în luptele din urmă şi ambasadorului dela Roma, Bavière că la acea dată opinase că propunerea lui Karolyi trebue să fie o manevră din inspiraţia germană.

Ministrul de externe a răspuns următoarele în această chestiune:

— In orice caz, n'am avut ruşinea să tratăm cu Ungaria în paguba aliţilor noştri, menţinându-i integritatea frontierii. Şi este aceeaşi manevră care urmează şi astăzi şi pe care am dejucat-o, pentru ca aliaţii noştri români şi sârbi să aibă toată satisfacţia, ca toate popoarele la reînvierea cărora am contribuit. N'am fost păcăliţi de acea tentativă de pace separată. Ne felicităm de asta. Evenimentele ce se întâmplă azi ne-au dat dreptate, şi credincioşii noştri aliaţi — o garantez — vor avea satisfacţie complectă. (Vii aplauze).

MOUTET. — Nu ştiţi că contele Karolyi a fost totdeauna un amic al Franţei?

PICHON. — Şi a fost totdeauna omul politicei ungureşti!

VIZITA REGINEI

la prizonierii români din Paris

Paris, 21. — *Regina Maria a Romăniei a asistat ieri la Operă, la reprezentaţia de gală dată de sindicatul presei. La eşirea dela teatru, mulţimea recunoscând'o, a oprit automobilul regal făcându-i o călduroasă manifestaţie de simpatie.*

A. S. R. Prinţesa Marioara a vizitat eri castelul dela Versailles.

*

La ora 6, regina Maria s'a dus să viziteze prizonierii români internaţi în Franţa. A fost primită de d-na Cantacuzino, preşedinta comitetului, şi de ceilalţi membri.

Se va exporta petrol?

— Conferinţa de la ministerul industriei —

Un confrate se plângea ieri că prohibiţiunea petrolului la export a produs o depreciere a acestui articol, întru cât rafinăriile aproape au oprit fabricarea derivatelor pe motivul—poate logic—că activitatea lor ar da naştere la o supraproducţie exportabilă care ar face să sufere prea mult industria noastră petroliferă din lipsă de avânt comercial.

Nu pare neîndreptăţită alarma confratelui nostru pentrucă, deşi petrolul american a ocupat totdeauna un loc de cea mai mare importanţă pe piaţa economică mondială, totuşi nici întreprinderile noastre n'au stat în prea mare inferioritate sub raportul debuşeurilor din afară.

O soluţionare a chestiunei se urmăreşte însă de autorităţile competinte. E vorba să se admită exportul petrolului şi al derivatelor lui *pe cale de compensaţiuni*. Spre acest scop, o comisiune numită de ministerul industriei a şi plecat în Ceho-Slovacia spre a vedea acolo ce articole s'ar putea aduce în ţară în schimbul petrolului de export.

După stabilirea articolelor importabile, se va încheia cuvenitul acord între Ceho-Slovacia şi noi. Aceeaşi cale s'ar urma, — pe cât suntem noi informaţi, — cu Austria şi cu Elveţia, ţări în care, de asemenea, e vorba să facem export de petrol.

De altfel, alaltăeri s'au şi întrunit la ministerul industriei reprezentanţii întreprnderilor petrolifere dela noi ca să discute despre măsurile ce sunt de luat pentru soluţionarea acestei chestiuni.

Conferinţa a fost prezidată de secretarul general al ministerului.

Ce s'a discutat? Asta nu se ştie încă, dar se poate întâmpla ca rezultatele ei să ducă la o serie de măsuri care să îngăduie petrolului nostru, în limitele posibilităţilor actuale, să-şi ia avântul care se leagă de interesul cel mare economic al ţărei în primul rând.

Vom ţine în curent pe cititori cu cele ce se vor mai petrece în jurul acestei chestiuni.

CONGRESUL PACII

GERMANIA AMENINŢA

Nauen, 21. — Ştirile din presa duşmană cu privire la internaţionalizarea Danzigului şi punerea lui sub altă administraţie decât cea germană a dat naştere în Germania la noui proteste. Guvernele aliate nu mai pot fi în dubiu, după comunicările făcute de partea germană, că deslipirea Danzigului de imperiul german, indiferent sub care pretext va împiedica semnarea tratatului de pace de către Germania.

Ameninţarea ziarului „Echo de Paris", care vrea să afate că consiliul celor patru va imputernici pe generalul Foch la acte de violenţă contra Danzigului, este privită ca încercare de intimidare a germanilor contra pretenţiunilor franco-polone.

Punctul de vedere german este şi mai imputernicit prin art. ziarului „Temps" din Paris, „Vers la Crise" din care reiese clar că Franţa ar dori nu numai deslipirea Danzigului de Germania, dar şi păstrarea lui pentru Franţa dacă ar dispune de mijloacele necesare de forţă.

UCRAINA CERE SA FIE ADMISA LA CONGRES

Paris, 21. — Delegaţia ucraineană dela Paris a cerut Congresului să-o recunoască şi să-i admită să ia parte la lucrările Congresului.

Delegaţia a mai cerut ca Congresul să recunoască imediat republica Ucrainei ca stat independent şi suveran.

BAVARIA NU VA FI REPREZENTATA

Guvernul german a respins propunerea comuniştilor din Muenich pentru o reprezentanţă deosebită a statului bavarez la Congresul păcei. Luni 31 Martie s'au întrunit sub conducerea subsecretarului de stat Heinrich, dela ministerul prusian, de faţă fiind şi ministrul de externe, precum şi a miniştrilor prusiaci experţii numiţi la conferinţa păcei, în vederea chestiunilor provinciilor răsăritene, din partea guvernului prusac, din provinciile Prusiei răsăritene şi apusene a Posnaniei şi Sileziei.

In această întrunire s'au deliberat afacerile generale politice şi economice referitoare la pace. S'a hotărît că guvernul prusian trebue să apere Prusia în contra oricărei păci arbitrare, cu deosebire în privinţa cedărei de regiuni teritoriale. Diferitele deliberări vor fi rezolvate în cursul săptămânei.

DELEGATII LA CONGRES VOR VIZITA REGIUNILE DEVASTATE

Paris, 21. — Guvernul francez a invitat delegaţii la Congres să viziteze regiunile devastate.

Vizita se va face Duminică. Delegaţii vor merge la Arras şi Donaint.

In România nu-i bolşevism

— Declaraţiile agenţiei „Reuter" —

Paris, 21. — Agenţia „Reuter" spune că nici un alt stat n'a fost jefuit de duşman ca România. In Muntenia şi Dobrogea, s'a luat totul, până şi locomotivele, din care cauză aprovizionarea se face cu mare greutate. Comisiunea aliată face totuşi mari sforţări pentru aprovizionarea României, care a primit 20 mii tone de alimente.

Bolşevismul n'a putut să prindă în România.

„Reuter" adaogă că românii vor putea să apere linia dela Nistru contra bolşevismului; armata română este însufleţită de un spirit admirabil.

SAXONIA

va face politică socialistă

Nauen, 21. — *Faţă de ştirile după cari Saxonia, de acord cu părerile utopiştilor bavarezi, vrea să procedeze la aşa zisa socializare completă, guvernul saxon declară că va face politică exclusiv în spiritul şi în cadrul măsurilor socialiste luate de guvernul imperiului şi de Adunarea naţională.*

Incălcări în economia privată, cum a fost plănuite de comuniştii bavarezi, guvernul saxon le respinge ca nediscutatabile.

Socialiştii germani

şi bolşevicii unguri

Biroul presei al consiliului dirigent din Sibiu comunică:

Bolşevicii maghiari au trimis manifestul lor şi socialiştilor germani. Aceştia însă au refuzat să se asocieze turburărilor din Budapesta.

Ziarul socialist berlinez Vorwaerts a răspuns laacea invitaţie că dela răsturnarea bruscă şi deplină a relaţiunilor economice nu pot aştepta altceva de cât o mizerie nouă şi îngrozitoare pentru muncitorime.

ŞTIRI POLITICE

După telegramele ce ne vin din Paris, se poate vedea că consiliul de patru de la Conferinţa Păcei e preocupat în acest moment cu încheerea protocolului care va hotărî în chip definitiv asupra revendicărilor teritoriale ale fiecărui stat în parte.

Or, la acest consiliu se desbat în prezent destinele României.

Insă, după ştirile ce au sosit zilele din urmă din Paris cercurilor noastre guvernamentale, şi pe urma a tot ce transpiră din anturajul acestui consiliu, se poate deduce aproape cu siguranţă că revendicările noastre teritoriale vor fi pe deplin satisfăcute şi fără cea mai mică ştirbire a tratatului nostru încheiat pe vremuri între noi şi Aliaţi.

N'ar fi exclus ca pentru aceasta să ni-se ceară o ultimă jertfă, aceea de a asigura ordinea în Orient şi a stăvili curentele anarhice din Rusia şi Ungaria, ca ele să nu pătrundă în Occident.

Prin acest ultim act de înaltă încredere ce s'ar cere României, se stabileşte importanţa ei şi marele rol ce i s'a încredinţat de către neamurile civilizate.

*

Un distins personagiu din lumea financiară ne-a declarat ieri că n'au sosit încă ştiri precise cu privire la împrumutul nostru extern ce se negociază la Paris. De posibilitatea contractării acestui împrumut depinde o sensibilă uşurare pe curând a situaţiunei noastre valutare, fapt care va avea darul să împrăştie îngrijorrea de acum a cercurilor financiare de la noi.

Acelaşi personagiu ne-a mai declarat ieri că comisiunea de control al valutei, creată fireşte cu cele mai bune intenţiuni, ar putea să fie desfiinţată în urma contractării unui împrumut fericit, fapt care ar permite posesorilor de portofolii plasate la băncile din străinătate să dispună de plasamentele lor din afară în alte condiţiuni restrictive de cât acelea prevăzute prin instituirea controlului valutei.

De rezultatul negocierilor de la Paris, depinde şi eventuala urcare a leului românesc, al cărui curs se ştie cum a fost fixat în ultimul timp.

SITUAŢIA ANARHICA

din Ungaria

Comisarul poporului de la justiţie a suspendat activitatea judecătoriilor.

*

Partidul independent al lui Karolyi a fost disolvat de către fruntaşul său, deputatul Hoch Ianoş, care a trecut apoi la partidul social-revoluţionar.

*

Dela 1 Aprilie st. n. toate ziarele din Budapesta şi-au încetat apariţia, rămânând numai cele socialiste *Nepszava* (Vocea Poporului) şi *Voeroes Ujsag* (Ziarul Roşu).

*

In cele mai multe oraşe din Ungaria tribunalele civile au fost transformate în tribunale revoluţionare, unde se judecă sumar şi sentinţa se execută chiar a doua zi.

*

Baroul avocaţilor din Budapesta a fost disolvat. Toţi avocaţii s'au înregimentat în partidul comunist.

Acelaş lucru l-au făcut şi ziariştii.

Inchiderea magazinelor din Rusciuk

Persoane sosite din Rusciuc ne comunică cum că, autorităţile militare aliate au luat măsuri ca toate magazinele şi localurile publice din acel oraş să fie închise pentru mai mult timp, din cauza boalelor molipsitoare ce fac ravagii printre locuitori.

RASPLATA INDUSTRIEI NAŢIONALE

Statele cari au luat parte la acest monstruos război şi-au desvoltat neţărmurit industriile, spre a combate spiritul distrugerei şi a pregăti omenirei sângerânde, o epocă nouă de civilizaţie şi refacere.

Intreprinderi modeste în 1914, au avut putinţa a-şi mări de câteva ori capitalurile, iar industriile noi sunt nenumărate. S'ar părea că un exces de fabricate va inunda omenirea. Totuşi statele mari, în intuiţia lor sublimă, conservă toată această creaţiune a războiului, menită prin producţiunea ei, să pansieze rănile profunde cauzate de el. Astfel Franţa şi Anglia menţin în mare parte comenzile armatei, spre a da posibilitatea fabricanţilor să ia directive noi, iar Germania în plină revoluţie, s'a gândit întâi a-şi susţine industriile cu 50 la sută din salariile lucrătorilor.

Cu toate acestea, industriile ţărilor străine sunt bogate şi ar putea trece criza actuală fără ajutorul Statului, însă prosperarea industriei nu se poate baza pe sacrificiile industriaşilor şi în înalta lor înţelepciune Statele mari au luat sacrificiile asupra comunităţei..

Să analizăm acum care este starea industriei noastre naţionale?

Până la 1914, starea industriei metalurgice de care ne vom ocupa astăzi, era de plâns. Fiecare firmă a trebuit să-şi refacă capitalul de 3 sau 4 ori. Germania satisfăcea în întregime nevoile pieţei noastre, iar statul ameţit de atâtaeftinătate, nu discernase încă planul odios al Germaniei care prin preţurile ei joase, împiedica formarea acelei industrii naţionale, menită să ne alimenteze într'un caz de încercuire.

Noroc că anul 1915 a constrâns pe guvernanţii noştrii să-şi reamintească de existenţa metalurgiei româneşti şi aceasta ajutată de vederile largi ale d-lui Tanered Constantinescu şi de energiile care o compuneau, s'a ridicat la înălţimea misiunei ce i se încredinţase.

Arsenalul, pirotechnia şi pulberăria şi-au văzut, în mai puţin de un an, sălile încărcate cu tot felul de maşini, iar unele uzini din Bucureşti, reuşise să-şi fabrice singure, faimoasele prese hidraulice ale casei Skoda.

S'a creiat artileria grea şi cea anti-aeriană, fabricându-se afete la ţevile tunurilor tiela cetăţile noastre inutile şi destinate să cadă pradă germanilor. Dacă Mărăşeştii sunt o pagină de glorie în istoria neamului o modestă parte revine metalurgiei noastre, prin tunurile de 150, cari au transformat malurile Siretului într'un zid invulnerabil.

Şi pentru că am avut îndrăzneala să ne ridicăm la nivelul unei adevărate industrii, germanii, în sălbătecia lor imorală, au căutat să ne îngenunchie, ridicând la rangul de industriaşi toată banda de trădători cari au servit de iniţiatori armatei germane şi cari au dat un concurs bine plătit, pentru a sfărâma frontul dela Mărăşeşti.

Acum ne-am întors cu toţii, acei ce am pus umărul ca ţara să învingă, şi alături de ea învinşă, am luat drumul pribegiei.

Ne-a venit rândul şi nouă, acei ce am luptat şi cu sufletul, în afară de industriile noastre, să cerem ce ni se cuvine, să revendicăm drepturi pe cari ni le consacrează războiul.

Care este recompensa muncei noastre? cu ce vom fi răsplătiţi că de atâţia ani amărâţi, formăm miile de lucrători cu cari am pregătit războiul şi cu cari urmează să reclădim ţara dărâmată?

De patru luni de când ne-am reîntors la vatră, călcat-a vreun reprezentant al Statului prin fabricile noastre în alt scop decât pentru a descoperi resturi de ale germanilor, cu cari riscăm a ne îmbogăţi?

S'a interesat cineva care este situaţiunea fabricilor evacuate sau distruse de germani şi ce au devenit toate maşinele ridicate din aceste fabrici?

Afară de şantierul Fernic care a fost remontat pe contul Statului, există vreo altă instituţiune care să fi primit cel mai mic ajutor?

S'au întrebat oare conducătorii noştri din ce fonduri se plătesc miile de lucrători ale căror salarii am fost forţaţi, a le ridica la 25 lei pe zi pentru a asigura liniştea de care aves nevoie Statul?

Cât va dura această situaţiune, neavând comenzi, neavând materiale şi neputând arunca pe drumuri atâţia oameni cari nu vor putea fi puşi nici la măturatul străzilor şi nici la munca câmpului?

Dacă ne-am bucurat când s'a creiat refacerea industriei în schimb cu ce tristă surpriză am luat cunoştinţă că 600 lei costă tona de cocs şi 2.50 kgr. de fier. Am înţeles că este vorba de refacerea finanţelor Statului pe spinarea industriei iar nu refacerea industriei cu ajutorul Statului.

Aceste avantagii le au şi acei ce au fost devotaţi armatelor de ocupaţie, alăturea de cari am avut necinstea să stăm când domnii miniştri au binevoit a ne chema şi cari cert, vor fi cei mai buni clienţi ai refacerei având şi de unde plăţi şi nevoe de a trece sub valul uitării atitudinei lor de eri.

Dacă aceasta este răsplata acelora cari şi-au făcut datoria, dacă atâta este tot ce ţara poate face pentru noi care am trecut cu buretele peste fructul muncei noastre de zeci de ani, spre a pune umărul acolo unde se retrăsese armata, atunci ţinem să se ştie că în curând industria metalurgică nu va mai fi decât o poveste tristă, dacă nu realitatea crudă pentru acei ce au astăzi o pâine dupe ea.

Un vechiu industriaş.